

מז:

עין משפט
ער מצות

הוציאו לו פרק חמישי יומא

הדר פשטה בין הביניים ספק, לא ידענו מאי קאמר הדר פשטה הא מעיקרא נמי כי הוה מיכתי ליה ספק הוא ושמה י' לומר דמעיקרא מספקא והוה סלקא דעתך למיפשט האי בכלל קומץ הוא או בכלל שריים והדר פשטה דספק הוא ואינו כל

למחזור ולפסוק הבעיה אי ודאי קומץ
אי ודאי שיריים אלא נודא ספק
הוא ואין אדם יכול לעולם לעמוד
ועליו אי נמי יראה לן דמשיקרא
מבעינא ליה אי טיבאלה הוי דמשיקרא
אי טיבאלה הוי כמו מרבה במשורות
דלמחר (קדושין דף נ"א.) פירומי
ומתוקני ממשורותי מקוללות דכל
ממי דשקיל עפי מדמיה ואפי נראה
בזמן דנעמיה יסדכין תליא מילתא
ואין דעמו שיחא קומץ אלא דגויא
שורה שנאמר בכלי וממי דבראי להו
שיריים אלא דגוי ביי טיבאלה הוי
דמשיקרא קידוש קמיה או דילמא
פשיטא דטיבאל לא הוי אלא ספק
אין קומץ או שיריים הדר פשיטא
דלמחר ונפקא מינה אי טיבאלה הוי
אזאס ומעבד בחולין בעשרה נאכל
עס המנחה דלמחר בהקומץ רבה
(מנחות דף נ"א.) יאכלו שיהיו עמה
בחולין כדי שיהא נאכלה על השוגג
הוא צטיל וטבל במשהו ור' ספיא
לא קרי טיבול: **אמר** ור' שיריים
ששחרו בין קטיצה להקטירה אין
במקטירין עזיהן פ"ק הקומץ. ואפי'
ר' יוחנן דלמחר פ"ק דמנחות (דף
נ"ב.) מקטירין קומץ עליהן מודה ור'
דאוחס שיריים אסורים באכלה
כדלילין הם מקרה והכי קאמר אין
מקטירין עליהן כלומר אין מקטירין
עליהן דהקומץ כדי להחמיר
באכלה ולהכי שני בלשניה דהסם
קאקמאר אין מקטירין קומץ עליהן
דמסמין לשון הקטרה אלא הקומץ
דשיקרא הקטרה דהסם בשביל קומץ
היה והכי יז דרוב פסרים אין
מקטירין עליהן (ט"ז.) ולהכי קאמר
דלא לקטיר בין הבנים ברשא
דל"כ מפקד להו לשיריים ממיליה:
אלא רב פאח הבי קא במעיא
דיה חביו אמר אמר רב חנני.

אפי' צא ממילא לתוך חפניו דקרא ולקח גבי גחלים כתיב ולא
אקטרם או דילמא ולקח והביא כלומר ולקח דרישיה דקרא קאי
גמי אהטרם כמו אנחלים:

קמין בראשי אצבעותיו מהו. לא היינו כמו ההוא דלעיל ידיו
אפי' בראשי אצבעותיו דההוא דלעיל היינו שאין לו סלת
אלא בראשי אצבעותיו והכא כעד נממיר להחמיל לקמון בראשי
אצבעותיו וטוטל סלת כל ק"נ דשחוטה אצבעותיו על פס דמי;
מלמטה ימעי' מהו. פרש"י שהכנס בראשי אצבעותיו בסלת
וגב ידו כנגד הקמח וקמן ואין זה בראשי אצבעותיו
דקא מביטיל ליה מעיקרא דההוא וכו' פירושו שקמן בראשי
אצבעותיו ופס ידו כנגד הקמח:

חפץ בראש אצבעותיו בזה. אין להקשות כיון דכבר איבעריא לן גבי קמיא מאי הדך תו מבעיא ליה בתפילה היינו הך דכפירין לעיל וי"ל דפשיטא גוף התפילה והקמיא אינם שוו להדדי דהאי דקמאי אינשי והאי דכפסי אינשי ולהכי הדך תו מבעיא ליה אפי' א

אפגני, או חפץ בידו אחת ובכדו אחת וקירכוז זו אצל זו מהו, ועלו כולו בתיקו.

ובמחנה ובמרחשם. שהוא מני טיגון שכן אפיויות מחילה וחוחר וסוחתו וקסה קהילתו מלהיות מצוילת יותר מקמחית מנחת סולת בצירוריה נופלין מחליין צרך להיות מוחק בגדולו צירויין של מעלה ובאצבצו קטנה צירויין של מטה: **והאיכא מליסה.** דתניא צה נמי

חו היא עבודה קשה^א (בבבב שומתי)
 ובה איבא חסידה. שפטים דמיא
 בה נמי לקמן בפירקין (דף מט:); חו
 היא עבודה קשה: הכי גרסינן אימא
 זו היא עבודה שפוטוהו קסות
 שפוטוהו: בין הכינים. הכנס
 בין האכזכות מהו קומץ הן או
 שריים הן: ואמר מר. בממח
 בפ"ק (דף טו:); שפוטוהו. שפוטוהו מהן:
 טו: הממחין פו'. דמיא (ממחית דף
 טו:); מן הקטירין כולו לשפוטוהו דף
 או שפוטו קומצה: כל שפוטו
 לאשים. מאחר שנתן לאש כל
 שפוטו הרי שריים צלל תקטירו
 דמיתו (ירוש' ב) הא קטירו ממנו
 אש? ליה לא תקטירו דבר שיעין
 ממנו לאש: דמקטיר ליה לשוט עשים.
 דתתנה ואומר ר' שריים יניחו
 דהן כל שאר עשים: כריכי אליעזר.
 דמיתו (דמיתו עשים דמיתו) דמיתו

כִּי הִשְׁתָּא נְמִי אִיקְרִי
שֵׁשִׁים הָרִי הוּא בְּבֹל
בְּרִיהַ דְּר"ש בִּן פּוֹי
מַעֲלֵעִים כְּרָבִי אֲלִיעֹזֵר
מֵר יִלְרִיחַ יְהוּחַ אֵל
מַעֲלֵה לְשׁוֹם עֵצִים
לֵא לִרְבֵּנָן מֵאִי אִיכָא
קִמְצֵי שְׁמִינִי הִשְׁתָּא
יְעִיזֹר נְמִי לְכַתְחִילָה
יִנְיִי'ם פִּשְׁ"ט וּמַח"ץ
וְכוֹרִ'וּ סִימָן: בְּעִי רַב
חֲפִנּוּ מוֹהוּ מֵאִי קָא
יִמְלָא מוֹהֶם חֲפִנּוּ
יִי לֵילָה מֵלָה חֲפִנּוּ
אֵ"ו דִּילְמָא וּלְקָא
תִּיקוּ אִמּוֹר רַב פִּפְּא
כְּדִקְמָצֵי אִינְשֵׁי בְּעִי
אֲצַבְעוּתוֹי מוֹהוּ מִלְּמוֹתָה
מוֹהוּ תִּיקוּ אִמּוֹר רַב
חֲפִנּוּ כְּרַחֲפִנִי אִינְשֵׁי
אִשִּׁי אֲצַבְעוּתוֹי מוֹהוּ
הִצֵּד מוֹהוּ חֲפֵן כּוּזוּ
מוֹהוּ תִּיקוּ בְּעִי
רַב

פסא הכי בעי. להא צלא גזירה שוה דמלא מלא אינא למיבעיא
 להא אי ממיז חבטיו לגבי חסיה ^(א) אכל חסיה דלעיל
 מדה לחסינה ליכא למיבעיא אלא מגזירה שוה דמולוק ^ב
 אלא שמעין שלא ישנה מדה לקומץ דלקיחה על ידי דבר אחר
 השמה לקיחה במתכת סוכה ^(דף טז.) וסא ליכא. שמיאלי
 נכנס לבין הכיסים והוא ^(דף טז.) נמסין: **דקדקאי אינשי.**
 גזרו של אצבעותיו למטה: **בראשי אצבעותיו.** פס ידו למטה
 אצבעותיו בשלם וקמן קומץ שלם עד שמיאלל כל
 אצורץ פס ידו: **ממטה למטה.** שהסך גב ידו למטה והכלה
 בקומץ בראשי אצבעותיו לחוף פס ידו: **גז.** לוהר שלא
 בדרך הקומץ ^(א) גב ידו למטה ולא חסך אצבעותיו בשלם
 חסך אלא מילך ^(א) על גב ידו בדוחף והשלם נכנס בפס ידו דרך
 אצבעותיו: **דפני אינשי.** מדה של פס היד למטה:

ל דרך קמילה בך או אין דרך קמילה בך דרך חפיה בך או לא:
בעי

מסורת הש"ס

(א) וְנִחֲמִים סָד: [לְקַח מַטְּ:
מִנְחֹת יִשְׂרָאֵל, (ב) מִנְחִים מִטְּ:
קֹהֶן, (ג) כֹּטִים כֶּהֱ, מִנְחֹת
נִתְּ, יִבְמֹת קֶ, וְנִחֲמִים עִי:
(ד) [שֶׁס], (ה) [מִנְחֹת יִשְׂרָאֵל,
(ו) וְלִי כִפִּי קִדְשִׁי קִדְשִׁים
וְדָף סָד: (ז) (ח) [עִיִּל]
(ט) [שֶׁס], (י) [שֶׁס],
(יא) [וּיְקָרָה טַח], (כ) [מִנְחֹת
סָד: (ל) וְלִיכִי קֹאמֶר סִי
סָד:]

תורה אור השלם

1. קרבן ראשית תקריבו
אתם ל'י ואל המזבח לא
יעלו לריח ניחח:
ויקרא ב' יב
2. ולקח מלא המזחה
גחלי אש מעל המזבח
מלפני יי וגמלא חסיו
קטרה סמים דקה והביא
מבית לפרכת:

וַיִּקְרָא טוֹב
וְהָיְתָה אֵל בְּנֵי אֲדָמָה
הַכְּהֹנִים וְקִמְצָן מִשֵּׁם
מֵלֵא קִמְצוֹ מִסֵּלְתָה
וּמִשְׁמִנָּה עַל כָּל לִבְנֵיהָ
וְהַקְטִיר הַבִּזָּה אֶת
אֹכְלֶתָהּ הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה
יָחִיד נִחַח לִי:

וּקְרָא בִּב

גליון הש"ס

נמסר או דילמא ולקח
והביא בעינו. עין לקמן דף
מט ע"א חוס' ד"ה נשי רב
תתא:

הגהות הב"ח

(א) גמ' א"ר יוחנן הדד
פסטה ר' יהושע עזאזה:
(ב) רש"י ד"ה רב פפא ט'
נחפזו לגבי חסיה כמז
בקומצו גבי קמיצה
אפ"ה יש סברא לאסור
בין הבינים אבל הריא
דלעיל: (ג) ד"ה מן הזד ט'
המחזיק שוב ידו למטה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] רש"י ד"ה מן הסד וכו'
אלא מוליך על גב דיו. חלת

תום' ישנים

דבראי לא תצעי לך, מה
שנראה בפנים דבראי מה
שנראה בחוץ: הדור פשטה
עין המצוה חסד הוא

(א) כנח' איזא דמהטיר ההומד ואח"כ מעלה היא דיני ויני לסיס ענים ואסער דרבינו לא אייר נסדר ההרבה כלל דה ר"ל דלר"א מהטיר שיהא. (ב) גלה דל"ל דהנו (בזוכים סנו ע"ב) מהטיר את בינו.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones